

באחת עשרה וחצי ועדת חוק החקלאות - הוועדה בר יהודה, נמיר, שני
עורכי דין של משרד העבודה. נחקלה הצעת החוק לא יחול במקרה של שביתה
והשבחה.

בר-יהודה נפגש אמי חשבוש שתי פעמים לאחר פרוץ המשבר. ביום ו'
בערב וביום ד' בבוקר. מבלי שיאלחי אוחז אטר לי כי לא הוא, לא כרמל, לא
יגאל אלון, לא כן אחרון - אלא ישראל גלילי קובע במלגתו. הוא חית מדוכא,
וניכר היה שהחנוד לתרמקא המשמח של מלגתו. כשאלחי מדוע לא הזכיר כלל
שמו של סבנקין אמר לי כי סבנקין אינו מעיל במלגה, אולם בשביל גלילי יש
לו משקל מכריע.

22.12.57, יום א'

ביום ה' פרסם על המשטר החלטות הוועדה המדינית של מ"מ
(א) החנוד לסירוק הקואליציה וחחכע הגברת השותפות ומניעה "משיטת המעמידה
את שותפי הקואל. מפני עובדות מוגברות ואחריות קולקטיבית", (ב) שמאים על
שחבריהם הביאו לביטול השליחות לבון, (3) מזכירים מה עולל הצבא הנאצי לעם
היהודים, (4) פעילות מוגברת כלפי גרמניה היא חוליה בהשתלבות בנאטו,
(5) על ישראל להימנע מכל בריח עם גוש אחר.

ביום ו' (20.12.57) נחשטמו החלטות הוועדה המדינית של א"ה"ע:
(1) איסור פעולת הסדים ושטחה על ביטול "השליחות האומללה", (2) שותפות

שלוש המלגות, (3) דוחים חתביעה האולטימטיבית של מסא"י, (4) קיום הקואליציה על בסיס "סחוף אסח של כל הלקי הממשלה והימנעות מהעמדה הממשלה בפני עובדות כוגמרוה.

- הסברתי לממשלה חבוקר חנאי הסבה נשק ומדוע ההנהגות אה"ע חיבלת בטעמדנו הבינלאומי, ומסכנה לא רק רכיכה נשק בגרמניה ולא בצרפת ואיסליה, כי ערערה האסון בנו.

- אחתול נחכנסה המזכירות וסיעת המלגה בכנסת בוח"פ. הרציתי על שרשי המטביר. צעירי המושכים המכו בעמדהי, אנשי האיחוד החנגדו, אולם ניהנה לי יד חמסית.

23.12.57, יום ב'

חבוקר טסתי לאילת על מנה לנסוע ליטבתה. חג עליה גרעין "מגדל וחרב" לנקודה במקום החיאחזות. נאסתי בתכלית הקיצור הפרחת הנגב היא החעווה המרכזית וחטבתן העליון טל דורנו. ההחישכות ביטבתה היא תביעה, לרך, כוטה.

בנות ובניס יקרים של יטבתהז העיזו, תחמידו, תצליחו".
חזרנו לאילת ~ ומסנו חזרה לחל-נוף, ומשם עליהי לירושלים.